

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/33/2020
Identifikačné číslo spisu: 7119205650
Dátum vydania rozhodnutia: 14.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7119205650.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu R.. C. V., nar. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX, F., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r.o., so sídlom Horná 41, P.O.Box 60, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095, proti žalovanému U. V., nar. XX.XX.XXXX, V. XXXX/XX, XXX XX M., o zaplatenie 9.000,- eur s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoZm/5/2019-60 z 15. októbra 2019, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoZm/5/2019-60 z 15. októbra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej v texte aj „súd prvej inštancie“) prvou výrokovou vetou uznesenia konanie zastavil a druhou výrokovou vetou (ďalej aj „II. výrok“) stranám náhradu trov konania nepriznal.

2. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že uznesením sp. zn. 32OdK/154/2019-24 zo dňa 9.04.2019 Okresný súd Košice I vyhlásil konkurz na majetok dlžníka U. V., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: V. XXXX/XX, XXX XX M. a zbavil dlžníka U. V., narodený: XX.XX.XXXX, bytom: V. XXXX/XX, XXX XX M. všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze. Súd prvej inštancie konanie podľa § ust. 167e ods. 1 s poukazom na § 166b ods. 1 písm. c/ zákona č. 7/2005 Z.z. (ďalej len „ZKR“) zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

3. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením č. k. 2CoZm/5/2019-60 z 15. októbra 2019 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. V odôvodnení uznesenia uviedol, že zásadnou otázkou, ktorú odvolací súd riešil bolo posúdenie toho, či boli splnené zákonné predpoklady pre zastavenie konania. K uvedenému konštatoval, že predmetom

konania je pohľadávka žalobcu, ktorá môže byť uplatnená iba v konkurze (§ 166 a ZKR). Vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 74/2019 zo dňa 15.4.2019.

5. Podľa § 167c ods. 1 ZKR, ak bol vyhlásený konkurz súd bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) zrušil uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Poukázal na to, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP a odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane žalobcu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Uvedená vada spočíva v tom, že odvolací súd svoje uznesenie nijako, resp. dostatočne neodôvodnil vo vzťahu k tvrdeniam a argumentácii žalobcu v žalobe a v odvolaní, spočívajúcich v tom, že žalobca sa domáhal zaplatenia žalovanej sumy titulom plnenia zo zmenky vystavenej žalovaným, pričom právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným (obidvaja fyzické osoby) je založený na základe ústnej zmluvy o pôžičke, titulom ktorej žalobca požičal žalovanému žalovanú sumu a zmenka bola žalovaným vystavená za účelom verifikácie tohto právneho vzťahu. Žalobca vo svojom odvolaní uviedol a akcentoval, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní nesprávne právne posúdil charakter žalobcom uplatnenej pohľadávky, keď svoju pozornosť obmedzil len na ustanovenie § 166b ods. 1 písm. c/ ZKR a § 167e ods. 1 ZKR, pričom vôbec neprihliadol na ustanovenie § 166c ods. 1 písm. a/ ZKR, špecifikujúce prípad oddĺžením nedotknutej pohľadávky, u ktorej sa pri jej uplatnení v súdnom konaní neuplatňuje § 167e ods. 1 ZKR a súdne konanie, v ktorom sa táto pohľadávka uplatňuje sa nezastavuje. Žalobca v odvolaní uviedol, že jeho pohľadávka je pohľadávkou spadajúcou pod ustanovenie § 166c ods. 1 písm. a/ ZKR, pretože ide o pohľadávku veriteľa - fyzickej osoby, ktorú nenadobudol postúpením, prevodom alebo prechodom s tým, že táto pohľadávka nebola prihlásená v konkurze z dôvodu, že žalobca ako veriteľ nebol správcom písomne upovedomený o vyhlásení konkurzu a že nejde o pohľadávku spadajúcu pod ustanovenie § 166b ods. 1 písm. c/ ZKR. Odvolací súd sa s uvedenými tvrdeniami a argumentáciou žalobcu nijako nevysporiadal (rovnako sa s nimi nevysporiadal ani súd prvej inštancie a preto ani nemohol odvolací súd odkázať na odôvodnenie uznesenia súdu prvej inštancie) a svoje rozhodnutie tak neodôvodnil zákonným a ústavne akceptovateľným spôsobom keďže prehliadol zásadné vecné tvrdenia a argumentáciu žalobcu. Uvedené možno vyhodnotiť ako porušenie procesných práv žalobcu v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces a porušenie základného práva žalobcu na spravodlivé súdne konanie.

7. Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či je dovolanie prípustné.

9. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom, týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

10. V posudzovanom prípade dovolateľ vyvodzoval prípustnosť dovolania predovšetkým z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Pre naplnenie prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP je teda nevyhnutné kumulatívne splnenie troch zákonných znakov, ktorými sú: 1/ nesprávny procesný postup súdu, 2/ tento nesprávny procesný postup znemožnil strane sporu realizovať jej patriace procesné práva a zároveň 3/ intenzita tohto zásahu dosahovala takú mieru, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Pod pojmom „nesprávny procesný postup súdu“ je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom. Aby bola daná prípustnosť dovolania, musí súd svojím nesprávnym procesným postupom znemožniť strane sporu realizovať jej patriace procesné práva, ktoré jej priznáva zákon. Medzi tieto procesné práva v zmysle judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) patrí napríklad právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom, právo nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy, právo vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom, právo byť predvolaný na súdne pojednávanie, právo strany konať pred súdom v materinskom jazyku, alebo v jazyku, ktorému rozumie, právo na to, aby bol rozsudok strane doručený do vlastných rúk a iné.

12. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania len v tom prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia práva sporovej strany na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

13. Podľa § 431 ods. 1 CSP platí, že dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. Dovolací dôvod je vymedzený v súlade s ustanovením § 431 ods. 2 CSP iba v tom prípade, ak dovolateľ v dovolaní výslovne uvedie, akým konkrétne špecifikovaným procesným postupom (ktorý dovolateľ považuje za nesprávny), mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súčasne je nevyhnutné, aby dovolateľ špecifikoval, aké konkrétne jemu patriace procesné práva mu odvolací súd (prípadne aj súd prvej inštancie) svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať.

14. V prejednávanej veci dovolateľ tzv. vadu podľa § 420 písm. f/ CSP videl v absencii odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý svoje rozhodnutie neodôvodnil zákonným a ústavne akceptovateľným spôsobom a prehliadol zásadné vecné tvrdenia a argumentáciu žalobcu. Z rozhodnutia odvolacieho súdu nie je možné zistiť, ako sa odvolací súd vypořiadal s odvolacími námietkami dovolateľa ako aj tvrdeniami žalobcu v žalobe. Pochybenie odvolacieho súdu malo podľa názoru dovolateľa spočívať v tom, že namietaný nesprávny procesný postup (zastavenie konania) súdu prvej inštancie v odvolacom konaní neodstránil a bez ďalšieho sa stotožnil s nesprávnymi právnymi závermi súdu prvej inštancie.

15. Namietať nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia, mal žalobca možnosť v rámci odvolacieho konania, ktorú možnosť aj využil - podal odvolanie. Bolo preto úlohou odvolacieho súdu sa s jeho námietkami vysporiadať. Podľa názoru dovolateľa tak odvolací súd urobil nedostatočne a odôvodnenie ním vydaného potvrdzujúceho uznesenia je nepreskúmateľné.

16. Dňa 3. decembra 2015 občianskoprávne kolégium NS SR prijalo zjednocujúce stanovisko R 2/2016, ktoré bolo prijaté za účelom odstránenia pretrvávajúcej nejednotnosti súdneho rozhodovania, ktorá sa prejavila v zaujímaní odlišných právnych názorov senátov občianskoprávneho kolégia NS SR pri riešení otázky, či sa nedostatočným odôvodnením rozhodnutia účastníkovi odníma možnosť konať pred súdom, resp. či nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zakladá procesnú vadu v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Občianskoprávne kolégium NS SR zaujalo k vyššie nastolenej otázke stanovisko, podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku. Aj keď ide o zjednocujúce stanovisko k výkladu ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, t. j. v zmysle predchádzajúcej procesnej úpravy, v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu prevláda názor, že zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli a závery tohto stanoviska sú aplikovateľné aj pre účely posúdenia prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a uvedené stanovisko je preto aktuálne aj z hľadiska aplikácie ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (sp. zn. 1Cdo/228/2017, 2Cdo/101/2017, 3Cdo/92/2018, 4Cdo/59/2017), pričom aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Ústavný súd SR“) považuje toto stanovisko za súladné s právnou úpravou obsiahnutou v CSP (I. ÚS 61/2019).

17. Obsahové náležitosti uznesenia upravuje ustanovenie § 236 CSP, pričom ustanovenie § 234 ods. 2 CSP uvádza, že ak nie je ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku. Obsahové náležitosti odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvej inštancie upravuje § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. V danej veci je napadnuté rozhodnutie - uznesenie o zastavení konania, ktorým sa konanie vo veci samej končí.

18. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí tiež spĺňať obsahové požiadavky vymedzené ustanovením § 393 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uvedie stručný obsah napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie skutkových tvrdení a právnych argumentov strán v odvolacom konaní, prípadne ďalších subjektov, ktoré dôkazy v odvolacom konaní vykonal a ako ich vyhodnotil, zistený skutkový stav a právne posúdenie veci, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax; ustanovenia § 387 ods. 2 a 3 tým nie sú dotknuté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje aj pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Podľa § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

20. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že aj v konaní na odvolacom súde treba dôsledne trvať na požiadavke úplnosti, výstižnosti a presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia súdu. Aj odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Právne závery odvolacieho

súdu môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil/nepodriadil zistený skutkový stav. Treba mať na pamäti aj to, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozhodnutia odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvej inštancie vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Odvolací súd sa podľa § 387 ods. 2 CSP môže v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov odvolaním napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie jeho správnosti ďalšie dôvody, ak sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Aj v takom prípade je však povinný (v zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP) sa v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (k uvedenému porovnaj nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 314/2018 z 13. novembra 2018, uverejnený v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 47/2018). Zároveň možno konštatovať, že ak sa odvolací súd stotožní s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré nemá náležitosti odôvodnenia rozhodnutia v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP a uvedený nedostatok sám neodstráni, jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné a takýmto arbitrárnym rozhodnutím znemožňuje strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, pretože jej upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov, čím porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces.

21. V prejednávanej veci odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP. K podstatným odvolacím námietkam však odvolací súd neuviedol žiadne odôvodnenie.

22. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Tento dovolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Doterajší pojem "odňatie možnosti konať pred súdom" sa nahradil terminologicky novým pojmom "právo na spravodlivý proces", ktorého obsahové znaky vyplývajú z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj Ústavného súdu SR. V tomto zmysle musí konanie ako celok vykazovať znaky spravodlivosti, na uplatnenie dovolania nestačí jedna izolovaná vada a naopak, ak konanie ako celok znaky spravodlivosti nevykazuje, bude dovolanie prípustné vždy.

23. Vysporiadanie sa odvolacieho súdu s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní, ktoré vyžaduje ust. § 387 ods. 3, posledná veta CSP, sa v posudzovanom prípade obmedzilo len na stručné konštatovanie v odseku 20, že „...že predmetom konania je pohľadávka žalobcu, ktorá môže byť uplatnená iba v konkurze (§ 166 a ZKR) a vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 74/2019 zo dňa 15.04.2019“. K vyššie uvedenému dovolací súd uvádza, že žalobca podal odvolanie, v ktorom spochybňoval správnosť postupu súdu prvej inštancie (najmä nesprávne právne posúdenie charakteru pohľadávky z pohľadu ZKR) a porušenie práva na spravodlivý proces. Takéto odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu - podľa názoru dovolacieho súdu - je nedostatočné, arbitrárne a nepreskúmateľné, keďže odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal s odvolacími námietkami, ktoré žalobca uviedol v odvolaní. Odvolací súd preto zásadným spôsobom porušil vyššie citované kogentné ustanovenie § 387 ods. 3 CSP, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na riadne odôvodnenie rozhodnutia, a teda aj k porušeniu jeho základného práva na spravodlivý proces, vyplývajúceho z článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj práva podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čo v posudzovanom prípade zakladá vadu

zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a odôvodňuje aplikáciu výnimky v zmysle druhej vety stanoviska NS SR R 2/2016.

24. S poukazom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v posudzovanom prípade je daná prípustnosť a dôvodnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Dovolací súd preto zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

25. Podľa ustanovenia § 453 ods. 3 CSP o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd.

26. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.